

అక్కా అమ్మకో...

"నీ కోరిక విచిత్రంగా ఉంది వైదేహి! ఒక్క సంతోషం, మరో పక్క భయమూ రెండూ కలుగుతున్నాయి నాలో! కానీ..." అగిపోయాడు నాగార్జున.

"కాదు బావా! నేనేదో ఆవేశంతోనో, కామం కళ్ళు కప్పా నేనీ నిర్ణయానికి రాలేదు. ఆరైల్లయింది ఈ ఆలోచన నాలో కలిగి" నాగార్జున కళ్ళలోకి చూసింది వైదేహి.

"నేనే ఎందుకు వైదేహి? నీకేం కన్ను వంకరా... కాలు వంకరా? సంబంధాలు మామయ్య చూస్తూనే ఉన్నాడు గదా! ఏదో ఒక సంబంధం కుదిరిపోతుంది. పెళ్ళి చేసుకో... హాయిగా నీ స్వంత జీవితంలోకి అడుగు పెట్టు."

"లేదు బావా! మరో మనిషి ఆలోచన లేదు నా మనసులో! ఆ ఊహ వస్తేనే శరీరం భయంతో వణికి పోతుంది."

"నన్ను ఇబ్బందుల్లో పడేస్తున్నావు వైదేహి! ఈ విషయం మీ అక్కతో చెబితే ఏమంటుందో ఊహించు" వైదేహిని చూశాడు నాగార్జున.

మూడేళ్ళయింది వైదేహి అక్క పద్మతో నాగార్జున పెళ్ళై. అయితే ఆ పెళ్ళి పెద్దల సమక్షంలో కాలేదు. అదే ఇద్దరి ఇళ్ళల్లో కల్లోలం రేపింది. నాగార్జున ఇంటిలో సంబంధం తెగతెంపులు చేసుకున్నాడు.

పద్మ తల్లి దండ్రులతో నాగార్జున తల్లిదండ్రులు తీవ్రంగా వాగ్వివాదాలు పెట్టుకున్నారు. తిట్లు కున్నారు. దాంతో పద్మ తల్లి జయ మంచాన పడింది. సంవత్సరం తిరిగేసరికి ఆమె చనిపోయింది. దాంతో బంధువర్గమంతా నాగార్జునను దుమ్మెత్తిపోసింది. నాగార్జునను దాదాపు కులం నుండి వెలి వేసినంత పని చేసింది. బాగా కృంగిపోయాడు నాగార్జున. తన వల్లే కుటుంబం విచ్ఛిన్నమైందని బాధపడ్డాడు. తన మూలంగానే అత్తయ్య

చనిపోయింది. తాను ఇంటికి దూరమయ్యాడు.

అంతలోనే మళ్ళీ ఈ వికృతకటి. పెద్దమ్మాయిని చేసుకోని అత్తను చంపాడు. ఇప్పుడు రెండో ఆమెను చేసుకోని మామను చంపుతాడు అని ఎవరో అన్నట్లు విసిరింది నాగార్జునకు. మరోవైపు వైదేహి బెదిరింపు. "నీవు చేసుకోనని ఒక్కమాట చెప్పు. నేను ఈ లోక నుండి సెలవు తీసుకుంటాను. నీకు బాధలు తప్పతాయి. మా నాన్నకి నా పెళ్ళి ఇర్పలు మిగిలిపోతాయి."

నాగార్జున తన బాధలు ఎవరితో చెప్పుకోవాలో అర్థం కాలేదు.

"ఇదిగో! ఈ వేడి వేడి టీ తాగు. మనసు ఫ్రెష్ అవుతుంది!" అంటూ నవ్వుతూ టీ కప్పు అందించింది వైదేహి.

"ఎందుకూ? తాగి మళ్ళీ ఆలోచన చేయడానికా?"

"ఏదో ఒక జవాబు కావాలి గదా నాకు!" నవ్వింది వైదేహి.

"నీకు నవ్వులాటగా ఉందా వైదేహి?"

"లేదు బావా! జీవితంలో మిగిలిన కొద్ది కాలా వైవా సంతోషంతో గడపాలని ఉంది."

"అలా మాట్లాడకు వైదేహి. నీవు నవ్వుతుంటే నా హృదయం అక్రోశిస్తోంది. మింగమంటే కప్పకు కోపం. వద్దంటే పాముకు కోపం అన్నట్లుగా ఉంది నా పరిస్థితి" బాధగా చూశాడు నాగార్జున.

"ఒక్క విషయం చెప్పుబావా! నేనంటే నీకు ఇష్టమా కాదా?" నాగార్జున ముఖంలోకి చూసింది వైదేహి.

"నా భార్య చెల్లెలివి. మరదలివి. ఇష్టం లేకుండా ఎలా ఉంటుంది చెప్పు? పైగా నీకు సాహిత్యంలో కాస్తా కూస్తా ప్రవేశముంది. నేనో చిన్న రచయితను. నేను రాసిన కథలను, గేయాలను చూసి

బాగున్నాయో లేవో చెబుతాను. నాకు ప్రథమ పాఠకురాలివి. నీవు బాగున్నవి అన్న నా కథలన్నీ పాఠకులకు వచ్చాయి. నిజంగా వన్నో మంచి రచయితగా మార్చగలుగుతున్న వ్యక్తిగా నీ మీద నాకు అభిమానం, ప్రేమ హృదయం నిండా ఉన్నాయి..." అభిమానంగా చూశాడు నాగార్జున వైదేహిని.

"ముందు ముందు మరింత తోడుగా ఉంటాను. నీ నీడలో నన్ను ఉండవిచ్చు!" నవ్వింది వైదేహి.

"అక్కడే నన్ను ఇరకాటంలో పెట్టేస్తున్నావు వైదేహి!" ఇబ్బంది పడిపోయాడు నాగార్జున.

"నన్ను చేసుకుంటే నీకు నష్టమా బావా?"

"నాకు నష్టం కాదు. మీ వాళ్ళకు కష్టం. ఇప్పటికీ మీ అక్కను చేసుకోని మీ అమ్మను చంపానని నన్ను నిందిస్తున్నారు. ఇప్పుడు నిన్ను చేసుకుంటే మామయ్య ఏమవుతాలో ఊహించు. ఆయన ఇప్పటికే భార్య చనిపోయిన బాధలో ఉన్నాడు. ఇప్పుడు మన మీ పని చేస్తే... ఆయన కేమైనా అయితే... అప్పుడు నిజంగా నన్ను ప్రాణాలతో ఉంచరు. నీకు తెలుసుగా అన్ని విషయాలు!"

"తెలుసు బావా! అన్నీ తెలిసే నా నిర్ణయాన్ని మరింత ధృఢ పరుచుకున్నాను. నీకో విషయం చెప్పనా??"

"ఏమిటది" అన్నట్లు చూశాడు నాగార్జున వైదేహి మొహంలోకి.

"నాన్న మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాడు!" పక్కనే బాంబు పేలినట్లు అదిరిపోయాడు నాగార్జున.

"హమ్మయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాడా?" ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచాడు నాగార్జున.

"అవును బావా! అన్నీ జరిగిపోతున్నాయి. పెదనాన్నలు పిల్లను చూశారు. నా పెళ్ళి కుదేరాక, పెళ్ళికి వారం పదిరోజుల ముందు ఏదో ఒక దేవస్థానంలో గుట్టుగా పెళ్ళి జరిగిపోవాలని వాళ్ళంతా స్లాను వేశారు."

"నలభై అయిదేళ్ళ వయసులో మామయ్యకు మళ్ళీ పెళ్ళా? అత్తయ్య చనిపోయి ఆరు నెలలైనా కాలేదు. అప్పుడే పెళ్ళి సంబరంలో మునిగిపోతున్నాడా మామయ్య?"

"అవును బావా! మన ఇంట్లో నాన్న పెళ్ళి గురించి మాట్లాడరు. పెదనాన్నల ఇళ్ళల్లోనే తతంగాలన్నీ నడుస్తున్నాయి. అమ్మ స్థానంలో మరో మనిషి వస్తే ఆమెను మేమెలా చూడాలి బావా? మేము చిన్న పిల్లలమైనా కాము. అమ్మ

మూర్ఖుల ప్రాధాన్యత

మమ్మల్ని గుండెల్లో పెట్టుకుని పెంచింది. మా గుండెల్లో అమ్మ ఇంకా జీవించే ఉంది బావా. ఆమెను ఎలా తొలిగించేస్తాం చెప్పు..." అంటూ పెద్దగా ఏడ్చేసింది వైదేహి.

వైదేహిని అక్కున వేర్చుకుని అనునయింపాడు నాగార్జున. "మీ జీవితాలు ఇలా మారిపోతాయి వి తెలిస్తే వేమీ పద్యను పెళ్ళిచేసుకునే వాడినే కాదు వైదేహి. మీ పంతోషాలను, సుఖాలను నేనే వైదేహి... నేనే మట్టు పెట్టాను. ఈ ఇంటి జ్యోతి వి నేనే ఆర్పేశాను..."

తక్కున నాగార్జున నోరు మూసింది వైదేహి.

"అలా మాట్లాడకు బావా! నీవేమీ చేయలేదు మా తలరాతలు ఆ భగవంతుడు ఇలా రాసి పెట్టాడు. అంతే! వాణీ చెంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుని వైదేహి.

"బావా! ఒక్క నిజం చెప్పనా!" అంది అర్జుణ విండిన కంఠంతో—

"చెప్పు వైదేహి!"

"అక్కను చేసుకొని నీవు మీ ఇంటికి దూరమయ్యావు. నీ వాళ్ళంటూ లేని నీ జీవితం మహా సముద్రంలో కదిలే ఒంటరి నావ లాంటిది. అమ్మ అనిపోయాక నీ జీవితం మరింత భయంకరమైపోయింది. ఇటు తల్లిదండ్రులకు, అటు బంధు వర్గానికి దూరమైన జీవితంలో నీవు ఒక్కడివి ఎంతని

పోరాడగలుగుతావు బావా! నాకు పెళ్ళి చేసి మరో ఇంటికి పంపేస్తే ఈ ఇంట్లో నిన్ను ఆదరించే వాళ్ళెవరున్నారు బావా! తమ్ముడు, చెల్లికి ఇవన్నీ ఏం తెలుసు? వాళ్ళకు నీవంటే ప్రేమ కన్నా కోపమే ఎక్కువ. రేపు వాళ్ళు తెచ్చే మరో భార్య నిన్ను అమ్మలా ఎందుకు ఆదరిస్తుంది చెప్పు. ఇక ముందు నీవు ఎవరి ప్రేమకూ నోచుకోవు బావా. నీవు ఒంటరి వాడివైపోతావు. జీవితాంతం నీలో నీవు కుమిలిపోతావు. అందుకే బావా నేనీ నిర్లక్ష్యం తీసుకున్నది. నీకు తోడుగా నీ బాధల్లో, సుఖాల్లో పాలుపంచుకుంటే నీ జీవితంలో కొంత ఉపశమన మైనా కలిగించిన దాన్ని అవుతాను బావా. నీవు మంచి కథలు రాస్తావు. నిన్నో గొప్ప రచయితను చేయాలని ఉంది బావా. సమాజంలో విన్నాక ఉన్న స్థానంలో నిలబెట్టి నీకు సంతోషాన్ని, సుఖాన్ని అందించాలనే బావా నా జీవితాన్ని నీకు అంకితం చేయాలనుకుంటుంది. నా కోరికను కాదనకు బావా. నన్ను నీ ఎడలో దాచుకో, నీ హృదయంలో అక్కలోపాటూ నాకూ కొంచెం స్థానాన్ని ఇవ్వు బావా."

ఏదేకాదు నాగార్జున. వైదేహి మాటలకి హృదయం ద్రవింపింది. భారంగా నిట్టూర్పు నిడివి.

"నీవెప్పుడూ నా హృదయంలో పదిలంగా ఉంటావు వైదేహి. నాలంటి ఒక మామూలు మనిషి కోసం జీవితాన్ని త్యాగం చేయడానికి సిద్ధమైన నీవు మహామనిషివి వైదేహి. నీ త్యాగాన్ని నేను అందుకునే స్థితిలో ఉన్నానా? నేను దానికి అర్హుడి నేనా?"

"పెద్ద పెద్ద మాటలు మాట్లాడకు బావా. వాటికి తర్కాలు నాకు తెలియవు."

దీర్ఘమైన ఆలోచనల్లో మునిగిపోయాడు నాగార్జున.

"నిర్ణయం నీదే బావా! బాగా ఆలోచించు!" నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది వైదేహి.

★ ★ ★

"జీవితంలో ఆటుపోటులు వస్తుంటాయని అంటారు. నీకు తెలుసా పద్మా?" భార్యను అడిగాడు నాగార్జున.

భర్త మొహంలోకి ఆశ్చర్యగా, అనుమానంగా చూసింది పద్మా.

"ఒక రచయితగా నాతో మాట్లాడకండి. నా భర్తగా మాట్లాడండి!" అంది.

"అలాగే. ఓ కథ చెప్పనా?" ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

కథలంటే పద్మాకు బలే ఇష్టం. "చెప్పండి. కట్టుకథలు కాదు సుమా!" అంది నవ్వుతూ.

రేఖ సక్సెస్ అవుతుందా

ఇటీవల సెక్సీ బాంబ్ మదొన్నా 'సెక్సీ' అనే ఒక పుస్తకాన్ని పబ్లిష్ చేసింది. అందులో తన నగ్న-అర్ధనగ్న ఫోటోలు వున్నాయి. ఆ పుస్తకం దేశం మొత్తం పంచలనం పుట్టించింది. మన హిందీ పోర్నోయిస్ రేఖ కూడా తన జీవితానికి సంబంధించి కొన్ని అంశాలతో పాటు తన ఫోటోలు (నగ్న ఫోటోలు మాత్రం కావు) కూడా ప్రచురిస్తోంది. ఒక నార్త వచ్చింది.

సినిమాల్లో వాన్స్ రాకపోతే ఈ విధంగా తను డబ్బు సంపాదించాలని ప్రయత్నిస్తోంది. ఎంత వరకు సక్సెస్ అవుతుందో ఏమో?

"కాదు... కాదు... నిజం కథలే!" నవ్వాడు. నాగార్జున.

"ఒక పెళ్ళితో ఓ కుటుంబంలో కలతలు ఏర్పడ్డాయి. వాటిని మానే ప్రయత్నాలు ఎన్నో జరిగాయి. అయినా విఫలమైనవి విఫలమే ఉండిపోయాయి. ప్రశాంతంగా జీవితం కొనసాగిస్తున్న ఆ భార్యభర్తల జీవితాల్లోకి ఓ అమ్మాయి ప్రవేశించింది. పులి తరిమిన లేడి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో పరిగ్గా అలాంటి పరిస్థితుల్లో ఉంది ఆ అమ్మాయి పరిస్థితి. ఆమెను రక్షించాలా? వద్దా?"

సుఖం

స్నేహితునితో శ్రీహరి "ఒరేయ్! నేను ఇంక వైయ్యక్తి క్రితం పెళ్ళి చేసుకున్నానా? అప్పటి నుంచి ప్రశాంతంగా... సుఖంగా వున్నాను. కానీ, నా దురదృష్టం. నిన్ను నా భార్య పుట్టింట నుంచి ఇరవై యేళ్ళ తర్వాత వచ్చింది" అన్నాడు తెగ బాధపడిపోతూ.

— ఎన్. సావిత్రిమోహనబారి.

"రక్షించాలి!" తక్కువ సమాధానం చెప్పింది పద్మా.

"రక్షించాలంటే ఆమెను తమ ఇంట్లోనే ఉంచుకోవాలి. ఉంచుకుంటే... ఆ అమ్మాయి వయసులో ఉంది. తన భర్త ఆమెను ఏమైనా చేస్తాడేమో అని అతని భార్యకు అనుమానం. కాదని సామ్మం టే ఆ అమ్మాయి గతి ఏమవుతోందో? అయితే ఆశ్చర్యమేమిటో తెలుసా? ఆ అమ్మాయి అతని భార్యకు చెల్లెలు!"

"ఓహో! భలే చిక్కే వచ్చేసిందే! ఇంతకీ ఆ అమ్మాయికి తల్లిదండ్రులు లేరా?"

"ఉన్నారు. వాళ్ళే కదా ఆమెను పులుల్లా తరుముతున్నారు."

"ఎందుకు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది పద్మా.

"ఎందుకంటే... ఆమెకు ఇష్టం లేని పెళ్ళి చేయబోతున్నారు. ఆమె కోరికలకు మంగళం పాడబోతున్నారు."

ఆమె ఎవరినైనా ప్రేమించిందా?

"అ"

"ఎవర్ని?"

"తన బావనే!"

ఆశ్చర్యంగా వారు తెరిచింది పద్మా.

"అదెలా జరుగుతుందండీ. పెళ్ళైన మగాణ్ణి పట్టుకుని నన్ను పెళ్ళిచేసుకో అంటే ఎలా?"

"అతడూ అదే అనుకున్నాడు. కానీ ఆ అమ్మాయి దృష్టిలో అతనొక్కడే అన్ని కష్టాలను తీర్చే వ్యక్తి. సైగా అతని ఒంటరి జీవితంలో తను పాలుపంచుకోని అతణ్ణి సుఖపెట్టాలని అనుకుంటోంది."

"అతనికి భార్య ఉంది కదా?"

"ఉంది. అయితే అతనికి అతని బంధువర్గమంతా దూరమైంది. భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుందో తాను అతణ్ణి చేసుకుంటే అక్కకు సాయపడొచ్చు ననుకుంది."

"చిత్రంగా ఉందండీ ఆ అమ్మాయి ఆలోచన!"

"ఒకరకంగా చూస్తే చిత్రంగానే కనబడుతోంది. మరోవైపు చూస్తే ఆమె ఆలోచన సరైనదేమో అన్విస్తోంది."

"ఎలా?"

"అతనికా ఆదుకునే బంధువులు లేరు. ఎంత స్నేహితులున్నా బంధువర్గం లేకుంటే ఎలా? తానూ అతని జీవితంలో భాగమై ఆ కుటుంబాన్ని ఆదుకోవాలనుకుంది. మరో షరతు కూడా ఉంది తెలుసా?"

"అదేమిటి?"

“తనకు పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ చేయించమంది. ఎందుకంటే భవిష్యత్తులో తనకు పిల్లలు పుడితే అక్క పిల్లలు, తన పిల్లలు అన్న స్వార్థం పెరుగుతుంది అక్క పిల్లలే తన పిల్లలుగా చూసుకోవాలనుకుంది.”

“గొప్ప త్యాగమండీ అది. స్త్రీకి మాతృత్వమే కదండీ జీవితంలో గొప్ప తృప్తినిచ్చేది.”

“అంత త్యాగానికి సిద్ధమైందంటే ఆ అమ్మాయి గొప్ప మనసు ఉన్నదే కదా?”

“అందులో సందేహమే లేదు!” నిక్కచ్చిగా జవాబిచ్చింది పద్మ.

“మరి అలాంటి అమ్మాయిని వేసుకుంటే అక్కకు కోపం, అసూయ ఏర్పడతాయంటావా?”

“కోపం, అసూయ లేకున్నా మరో స్త్రీని, ఆమె తన సొంత చెల్లెలే అయినా ఒప్పుకోదండి అడది. తన భర్తతో తానే అల్లుకుపోవాలని అనుకుంటుంది.

నాగార్జున మనసులో భార్య మాటలకు అర్థాలను వెదుక్కున్నాడు.

రేపు వైదేహి గురించి ఇదే అభిప్రాయాన్ని చెబుతుందేమో! అనుకున్నాడు.

“కాని పాపం. ఆ అమ్మాయి పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోని మనసు మార్చుకుంటే... ముగ్గురూ కలసి జీవించలేరా?”

“తన భర్తకు మరో భార్యను ఎలా కట్టబెడుతుందండీ ఓ అడది?”

“ఆమె ఎవరో కాదు కదా? తన స్వంత చెల్లెలే కదా?”

“చెల్లెలైనా ఒప్పుకోదండి అడది!”

“సరేలే! ఆ కథ మనకెందుకు గానీ! నాకు భోజనమేదైనా పెట్టేయిందా లేదా?”

“పెడతాను గానీ! మీ కథ ఏమయిందో చెప్పండి!” ఆతృతగా అడిగింది పద్మ.

“ఏమవుతుంది. అతడికి ఇష్టమే ఆ అమ్మాయిని వేసుకోవడం. కానీ అతని భార్య ఒప్పుకోలేదు కదా! చివరికి నేను వేసుకోలేను అని ఆ అమ్మాయితో చెప్పేశాడు. అంతే ఆ అమ్మాయి మర్నాడు ఉదయానికల్లా బావిలో కవమై తేలింది!”

“ఆ” అంటూ కూలబడిపోయింది పద్మ.

నాగార్జున గభాలున లేచి భార్యను లేపి ఒడిలో వేర్చుకున్నాడు. ఆమె మొహం వత్తుతూ అడిగాడు.

“ఏమైంది పద్మా! అలా పడిపోయావు?”

“పాపం ఆ అమ్మాయిని అనవసరంగా చంపే

తండ్రితో పోట్లాడింది రవీనా

రవీనా టాండన్ ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోయింది. ప్రఖ్యాత రచయిత్రి హనీషాని ఇంట్లో వుంటుందట. కారణం? రవీనా తండ్రి సినిమాల్లో సెక్స్ పోజ్ లు ఇష్టపడడు. కూతురేమో సెక్స్ పోజ్ లు ఇస్తేనే సినిమా పరిశ్రమలో నిలవగలరని నమ్ముతోంది. ఈ మాట మీద తండ్రితో పోట్లాడి ఇల్లు వదిలేసిందట రవీనా టాండన్. మోడర్స్ రవీనా గారి శృంగార దృశ్యాలు ఇప్పుడు మనం చూడవచ్చు అన్నమాట.

శారండీ!” బాధగా అంది పద్మ.
 “మరేం చేయమంటావు. భార్య ఒప్పుకోకపోతే అతనేం చేస్తాడు.”
 “ఏదో ఆవేశంలో ఆమె అలా అని ఉంటుంది. వచ్చుచెలితే పోయేది”
 “నిజంగానా?” అశ్రుర్య పోయాడు నాగార్జున.

“ఏమండీ! ఎంత అడదైనా సాటి అడదాన్ని అలా చంపుకుంటుందా చెప్పండి. ఆ అమ్మాయి తన చెల్లెలే కదా? పల్లె. తన సుఖాన్ని లాక్కుంటుం

సీనిమా

సింహాచలం: ఏమిటి సినీకెళుతున్నట్లుంది. టెంట్ పాపయ్యావా! ఏలా రామ్మా?
 రామ్మా: లేదు. ఫయిలయ్యాను! మనసు బాగో లేక సినీకెళుతున్నాను.

— డా: ఆర్. విజయకుమార్, రెడ్డిపాలెం.

దా? తనలాగే ఉండిపోతుంది అని సరిపెట్టుకునేది.”

“ఇది నీవు హృదయ పూర్వకంగా చెబుతున్నావా పద్మా?”

“మీకు అనుమాన మెందుకొచ్చింది?”

“ఊరికే అడిగానులే!” అంటూ మాట మార్చేశాడు నాగార్జున.

“మీరు నిన్న చెప్పిన కథ వైదేహి గురించన్న మాట! భలే చెప్పారండీ కథ.”

“సారీ పద్మా! వైదేహి గురించి నేరుగా చెబితే నీవు అసార్థం చేసుకుంటావని అనుకున్నాను. అయినా మరో పెళ్ళి చేసుకుంటావని నీతో ఎలా చెప్పమంటావు చెప్పు?”

“వైదేహి కథ నాకు చెలియదా చెప్పండి! మన పెళ్ళయిన మూడేళ్ళ ముండీ నేను చూస్తూనే ఉన్నాను. నిజానికి నా స్థానంలో అదే ఉండాలింది. మీ వ్యక్తిత్వానికి సరిగ్గా సరిపోతుంది అది. ఏమైతే నేం మీకు రెండో భార్యగా దానిని ఆహ్వానించడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నా సమాజం ఏమనుకుంటుందో ఊహించారా?”

“ఒక రచయితగా ఎన్నో కోణాల్లో ఆలోచించాను పద్మా. కానీ నాకు తృప్తి, రక్షణను ఇచ్చేది నీ నిర్ణయమే. ఇద్దరు భార్యలను వేసుకున్నవాళ్ళు సమాజం ఎంతమంది లేరూ? మనం ఎవర్నీ మోసం, దగా చేయడం లేదు కదా? సమాజమంటే మనమే కాదూ?”

“మీ మీద మీకు విశ్వాసం ఉంటే వాలు. వైదేహి మీకు భార్యగా మారినా నాకు పవతి కాదు. చెల్లెలే అవుతుంది. అది అంత త్యాగం చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నప్పుడు వేనీ మాత్రం త్యాగం చేయడంలో తప్పేమీ లేదు కదా? కానీ నాన్న ఏమంటాడో?”

“నీవు ఒప్పుకుంటే వాలు పద్మా. అందరూ ఒప్పుకున్నట్లే!”

అక్క ఇంట్లోకి తాను అరభాగం పంచుకుంటూ అడుగు పెడుతున్న వైదేహిని మంగళహారతులతో ఆహ్వానించింది పద్మా.

“అక్కా. కొడిగట్టుబోతున్న నా జీవితానికి ఆశను నింపుతున్న నీవు నిజంగా దేవతవే!” అంటూ అక్కను వాటిసుకుంది వైదేహి.

“అక్కా చెల్లెళ్ళు సవతుల్లా కాకుండా అక్కా చెల్లెళ్ళలా జీవితాంతం ఉంటూ నాకు ఆనందాన్ని అందిస్తే అదే పదివేలు!” అనుకున్నాడు నాగార్జున మనసులో.